

W E SRODĘ DNIA 15. WRZEŚNIA 1809.

Urząd administracyjny Cyркуtu Krakow-
skiego bierze sobie za chlubny obowiązek po-
dnie do powszechnej Współrodaków wiało-
mści patriotyczny czyn mieszczanina Mie-
chowskiego, z którego miło jest przekonać się,
że ubożsi, równie, jak i majątni ubiegają się w
daniu dowodów miłości ku swojej oyczyźnie.

Podług urzędowego doniesienia od W.
Kommissarza sekeyi Miechowskiej do odbie-
rania rekrutów wyznaczonogo, Orzechowski
Maciej, mieszczanin Miechowski, był we-
zwany do stawienia się wraz z innymi kon-
skrypcyonistami przed kommissaryatem, koń-
cem dołączenia go do regimentu. Stawił się
ochotnie, a pokrywając kalectwo, które przy-
padek na niego był ściągął, dowiodł chęci
gorliwego syna oyczyzny. Kalectwo nie mo-
gło być przy rewizyi nie potrzebne, zo-
stał zatem za niezdadnego do służby wojsko-
wej naznaczony i odsunięty. Nazajutrz przy-
był powtórnie do kommissaryatu tenże
cnotliwy obywatel Miechowski z całowiekim
zupełnie zdolnym, i przedstawiając go, pełnym
uczuci wyrażeniami: "Przypadek odjął mi
zdrowie i nie pozwolił oddać siebie samego na
ofiarę oyczyźnie, zostawił mi jednak prawo

przykładania się podług możliwości do iey do-
bra. Oto jest mój przyjaciel, który tem sa-
mem jak ja uczuciem zajęty, przyśiągł mi, że
miejsce moje wiernie zastąpi, pozwólcie mu
tego szczęścia walczyć z współbraćmi na od-
zyskanie oyczyzny, którego mnie nieszczęśli-
we kalectwo pozbawiło.", Czyn takowy go-
dny uwielbienia i naśladowania, który nie
mógł nierozróżnić wszystkich przytomnych,
zakończył tenże Obywatel Maciej Orzechow-
ski daniną z płótna, dla regimentu strzelców w
Miechowie konsystującą w ilości 1000 łok-
ci. Tegoż samego dnia ofiarował inny Oby-
watel Jan Brzechwiński 500 łokci płótna dla
tegoż samego regimentu. — Kommissaryat o-
świadczył obydwom tym obywatelom swoje
czułe ukontentowanie, urząd zaś administ-
racyjny doniósł o tem J.O. Xcia Naczelnemu
wojsk Polskich Dowodcy, końcem zrobienia
sercu Jego radości, że 15to letnia podległość
obcemu rządowi, wrodzonej miłości oyczyz-
ny w Polako bynajmniej nie nadwęgżyła.

*Skład izby Administracyjnej Cyркуtu
Kieleckiego.*

Prezes Wojciech Dobiecki, Kawaler Orderu
S. Stanisława.

Wiceprezes Ignacy Rudnicki.

Rada do wydziału interesów wewnętrznych
Kazimierz Bystrzanecki.

Rada do wydziału skarbu, Alojzy Kraus.

detto do wydziału wojennego, Maciej Sołtyk.

detto do wydz. Policyi, Stanisław Karwosiecki.

detto do wydz. Edukacyynego, X. Józef Cse-
kaiewicz.

Sekretarz Jeneralny, Jan Nep. Zóbeński.

*Skład wydziałów i Kommissyow Admini-
stracyynych, do zawiadywania in-
spektoryatem dóbr i lasów (narodo-
wych.*

Michał Strasz.

Franciszek Dobiecki, Kawaler ord. S. Stanisła.

Ignacy Wielogłowski.

Jan Kuszewski.

Antoni Sadowski.

Jan Bakiewicz.

Do wydziału dochodów Monopolicznych.

Kazimierz Boniecki.

Michał Czaplicki.

Gaspar Starowieyski.

Melchior Medliński.

Do Dyrekcyi powiatowej kopalniow.

Kasper Jabłonowski.

Franciszek Borowski.

Jan Weytfowicz.

*Kommissarze powiatowi sekcyjni do sek-
cyi Kieleckiej.*

Józef Rakowski.

Affesor Policyi, Felix Zbierzchowski.

Do sekcyi Chmielnickiej.

Jan Kanty Mieroszewski,

Affesor Policyi, Hipolit Kowalski,

Do sekcyi Stobnickiej.

Eustachi Kollatay.

Affessor Policyi, Antoni Olszar.

Do sekcyi Konięckiej.

Jan Łempicki.

Affesor Policyi, Józef Otfnowski.

Do sekcyi Opoczyńskiej.

Kazimierz Skorkowski.

Affesor Policyi, Bartłomiej Rudzki.

Do sekcyi Włoszczowskiej.

Jan Kanty Marchocki.

Affesor Policyi, Antoni Błeczński.

Prezes komor celnych, Felix Nowowieyski.

Do Administracyi Poczt, Antoni Brykczyński.

*Kommissoryat wojenny do wystawienia
siły Zbrojney.*

Bogusław Czaplicki.

Tomasz Kielezowski.

Kajetan Bierzyński.

Jędrzey Radoński,

Do dozoru Magistratu Kieleckiego, Kajetan To-
maszewski.

Do dozoru kasy Cyrkularny, Michał Jenziorański.

1 Kommissya Likwidacyyna.

Ignacy Stadziński.

Paweł Sołtyk.

Wincenty Sosnowski.

Karol Grabkowski.

Adam Marciszewski.

Stanisław Sieradzki.

*2 Kommissya do składow ofiar Patryo-
tycznych.*

Jan Kanty Hrabia Lubieniecki.

Michał Baier.

Felix Skorkowski.

3 Kommissya żywności i Magazynow.

Wilhelm Łaskowski.

Jędrzey Kossowski.

Józef Borkowski.

Karol Patek.

4 Kommissya do zarządzenia Lazaretami.

X. Bernard Bziukowski.

Franciszek Wolski.

Leonard Macharzyński.

Jan Nepumucen Łysawski.

Z Opatowa d. 24. Sierpnia,

D. 16 Lipca w tutejszym dystryktowym mieście zawieszono orły Francuskie. Ten akt uroczystości był obchodzony. O godzinie 10 z rana w Kollegiasie tutejszej W. X. Michał Rudzki, kanonik katedralny Kielecki Dziekan Foralny, miał solenną wotywę, a W. X. Feliks Święcicki, kanonik katedralny Inflancki, proboszcz miejscowy kazanie stosowne, i pełne ducha patryotycznego. Po mszy śpiewanej poświęcono orły, odśpiewano *Te Deum*, *Salvum fac Napoleonem Imperatorem nostrum et populum tuum Domine*. Stan wojskowy w największym parady, na którego czele znajdował się W. Smoleński, kommandant placu i W. Szpoth, kapitan komenderujący. Władze cywilne w osobie W. Michała Karskiego, Kommissarza dystryktu Opatowskiego, obywatele z okolic, magistrat tutejszy, cechy i liczni mieszkańcy tę uroczystość uczynili świetniejszą.

Przeniesienie orła z kościoła przed pałac JW. Hrabiego Potockiego tłum ludu z ościennych nawet parafii przybyły otaczał, na których twarzach dawniej pogranych, i łzami srogiego despotyzmu skropionych najradośniejsze wydawały się uczucia! Cała synagoga tutejsza okazyując swoje patryotyczne chęci, wyszła blisko kollegiaty, połączona razem, towarzyszyła całemu zgromadzeniu na przeznaczone miejsce przed pałac. Mowa patryotyczna W. Alexandra Bukowskiego, byłszego wojsk Polskich pułkownika zakończyła ten akt solenny przy powszechnych wesołych okrzykach: *Vivat Napoleon Wielki, Zbawca nasz!* W. Michał Karski, kommissarz, licznie zgromadzonym obywatelom i duchowieństwu dał obiad; spełniano zdrowia: Napoleonowi Wielkiemu Wskrzęściele i Zbawcy narodu; JO. Księżu Józefa Poniatowskiemu, Naczelnemu wojsk Polskich

970 17

Dowodzący; stanu wojskowego poświęcającego krew za oyczyznę i naród, &c. &c. Fluk z dzieł od zaczęcia nabożeństwa aż do późniejszej ogłaszał powszechności ten uroczysty i całemu narodowi nasycający moment, i wzniecał w mieszkańcach nasycającą ukontentowaną cechę. Tego wieczora miasto było illuminowane.

D. 8 Sierpnia wezwane poprzednio przez W. X. Dziekana duchowieństwo dekanatu całego, zgromadziło się do tutejszej kollegiaty. Po odprawieniu za mętnie poległych w wskrzeszeniu i obronie oyczyzny rycerzów, żalobnego nabożeństwa z dwiema Votiwami i trzecią solenną przez W. X. Rudzkiego K. K. Kieleckiego, Dziekana Opatowskiego, i krzanią stosowną przez W. X. Felixa Święcickiego proboszcza mianem, przy asystencyi wojska pod dowództwem i prezydencyą JW. Hrabiego Tarnowskiego, Szefa 2go pułku ułanów po odśpiewanej Votiwie o Duszy Stym w przytomności licznych obywateli grona, magistratu i cechów, duchowieństwo dekanatu całego wykonało przysięgę wierności Nasygniejszemu, niezwykciężonemu Napoleonowi Wielkiemu. Obiad przez WW. JJ. XX. Michała Rudzkiego, Dziekana, i Felixa Święcickiego Proboszcza dla officerów, obywateli i całego duchowieństwa dany wzniecał i odnawiał tym czulej nowe ukontentowanie w spełnianiu zdrowia Nasygniejszego niezwykciężonego Napoleona Wielkiego, i t. d.

D. 15 Sierpnia z powodu Imienia Nasygniejszego Napoleona Wielkiego, Cesarza Francuzów, Króla Włoskiego, Protektora ligi Reniskiej, Wskrzesiciela i opiekuna narodu Polskiego dzień dzisiejszy najświetniejszy był obchodzony. O godzinie 10 z rana Konsystencya wojskowa jeden szwadron konnicy przed wielkimi drzwiami, drugi pieszo w kościele m.

szkowane w paradzie, najpiękniejszy wystawiały widok. Ze mszą śpiewaną wyszedł W. X. Michał Rudziński K. K. Kielecki, Dziekan Opatowski, w czasie tym ogłoszono z działoć tym mocniej lud z ościennych i tutejszej parafii do gorących westchnień i modłów za Napoleona Wielkiego. Kazanie przez W. X. Felixa Święcickiego K. K. Inflanckiego Proboszcza i rzadcy kościoła miast, wpałało w lud zgromadzony tym żywszy zapal gorliwości do dziękczynienia Bogu Zastępów za okazaną łaskę i miłosierdzia wskrzeszenia już obumarłego i wygasłego narodu, przez potężne ramię Napoleona Wielkiego. Zachęcano do nieśmiertelnej wdzięczności, posłuszeństwa i do złożenia w czystym sumieniu przysięgi wierności Temu, niewyciężonemu Bhatyrowi i Zbawcy, w imieniu Najwyższego działającego mncuda. Jakoż tenże W. X. Proboszcz po skończonym kazaniu odebrał wierności przysięgę od obywateli całego Opatowskiego powiatu na ten religijny i święty akt zgromadzonych, i od ludu całej parafii. Mowa obywatelska, którą w tej treści na czele przezacnych obywateli miał w kościele W. Ignacy Zieliński, Kommissarz dystryktu Opatowskiego niemniej była działająca słodkie uczucia i ebei w sercach przytomnych do złożenia Napoleonowi Wielkiemu teyże przysięgi. *Te Deum*, *Salvum fac Napoleonem &c.* i Kollektę za Cesarza ukończyła ten świetny religijny obchód. W najpiękniejszym szyku wyruszyło w ysko z kościoła, dało Publiczności hasło w trzykrotnym ogłosie do radosnych okrzyków: *Vivat Napoleon Wielki*. Magistrat miasta zleżył na rynku, a kachat w synagodze preysięgę przed W. Ignacym Zielińskim Komiss. dystryktu Opatowskiego, w przytomności W. Jana Petryczeskiego, kommandanta placu. Obiad u J. W. Hrabiego Tarnowskiego, na który za-

proszeni wszyscy obywatele i duchowni, reprezentował radość i przychylność najwyższą ku Napoleonowi Wielkiemu w spełnianiu zdrowia Tego najpotężniejszego Monarchy. Potem spełniano zdrowia J. O. Księcia Józefa; wojsk Polkich i t. d. Ogłoszono z działoć na promowowane zdrowia, chwieszczał Publiczności te łube i serdeczne uczucia. Przez całą noc miasto illuminowane zostało.

Z głównej kwatery Cesarzkiej w Schönbrunn d. 15 Sierpnia.

Rozkaz dzienny.

Najjaśniejszy Cesarz powodowany wielką swoją szczerobliwością postanowił dać, iż wszyscy jenerałowie, officerowie, i żołnierze iakiego bądź oręza, którzy w bitwach przy Thann, Abensberg, Eckmühl, Ratysbon, Essling i Wagram utracili i kowy członek, i do dnia dzisiejszego 15 Sierpnia przy życiu są, przyietemi być mają do klasy wynagrodzeń, które J. C. K. Mość za uczynione mu przysługi ustanowił, w sposobie następującym:

Porucznicy, podporucznicy, sierżantowie i żołnierze przypuszczeni są do klasy szostej z 500 frankow dochodu.

Kapitanowie i batalionow lub szwadronow naczelnicy do klasy piątej z 2000 frankow dochodu.

Jenerałowie, pułkownicy i majorowie do klasy czwartej z 4000 frankow dochodu.

Dzieci poległych żołnierzy, które J. C. K. Mość wyrokiem swoim pod d. 16 Frimaire roku 14go za swoje przviał, przypuszczone są do klasy szostej, a dzieci poległych officerow do klasy piątej.

J. C. K. Mość chce łaskawie obeysdz się z familiami poległych na placu boju w terażniejszej wojnie jenerałow, officerow i żołnierzy, przeto rada pieczętowego urzędu do

tytułów upoważniającą została, aby Cesarzowi proponowała przeniesienie tytułu i uposażenia tych, którzy żadnych dzieci nie zostawili, na pierwszego syna ich najstarszej córki, a jeżeli żadnej nie zostawili córki, na pierwszego syna żyjących ich braci, z prawem iakie za życia byłby otrzymali. — PP. Naczelnicy głównych sztabów pospieszają się z wygotowaniem list, z wyrażeniem imion, przezwisk, wieku, stopniów i miejsca urodzenia wyżej wymienionych wojskowych. Listy te powinny być od inspektorów rewii podpisane.

*Xzē Neusztatelski, Wicehetman, major generał.
Alexander.*

Z Paryża d. 26. Sierpnia.

Listy z Wiednia (wyrażają tutejsze pisma) czynią nadzieję przedłego pokoju. Przed utworzeniem naradzeń dwory Francuzki i Austryacki miały się ugodzić na główne punkta. Nasz Cesarz spodziewany jest wkrótce w tutejszej stolicy. R. Rya posłała także pełnomocnika do Altenburga. Między Cesarzem Napoleonem i Alexandrem panuje ciągle najlepsze porozumienie. Kościół S. Szczepana w Wiedniu był w dniu uroczystości Napoleona przepyszniemi Flamanckimi obiciami wybity. — Dziennik Publicysta powiada: Zapewniają, że Cesarz Austryacki zezwolił na odstąpienie wielkiej prowincyi od swej Monarchii, czego dotąd odmawiał, a zatem wkrótce pokój nastąpi.

Minister wewnętrzny powrócił do Paryża.

W Strazburgu czynią już przygotowania na przyjęcie Najjaśniejszego Cesarza.

Monitor wczorayszy zawiera list Marszałka Jourdan do ministra wojny, pod d. 30 Lipca z Królewskiego obozu w Bargas, w którym opisuje dokładnie poruszenia 1go, 4go i

odwódnego korpusu, iako też bitwy d. 27 i 28 Lipca. Na końcu wyraża rzeczony Marszałek w swem liście: "Po żywej, uporczywej i morderczej bitwie d. 28go przymuszone nieprzyjacielskie wojsko zostało do odwrotu, i do opuszczenia wzgórków i Talawery de la Reyna, które były głównemi punktami jego linii. Wojsko Cesarzkie przepędziło noc na pobojuwisku. Tymczasem 2gi, 5ty i 6ty korpus pod rozkazami Xiążąt Dalmacyi, Treviso i Elchingen (Soult, Mortier i Ney) postąpiły z Salamanki do Placencyi, i dziś znajdują się muszą bardzo blisko w tyle Angielskiego wojska. Część 4go korpusu powraca do Aranjuéz, dla trzymania na wodzy Hiszpańskiego korpusu pod Jenerałem Venegas. „

Dzisiejszy Monitor umieścił co następuje:

"Z różnych doniesień pokazuje się, że Anglicy wzięli z kasy jenerałnego kasjera Martyniki 768,896 fr. 50 centimów, które przeznaczone były na służbę osady roku 1809, i że gwałtem przymusili osadowego prefekta i kasjera do zezwolenia na to na piśmie i wydania tej summy dwiema wyznaczonym od nich kommissarzom morskim, którzy mają rzekomo zlecenie do obrachowania i zapłacenia długów administracyi Francuzkiej; lecz nie zapewnia czyli ten dług jest rzetelny. Kupcy są oświadczeni, iż przedsięwzięte są środki, aby nieprzyymowali wezłów, nie przeroszających powyższej summy, poki nie nadejdzie wiadomość, jak administracya Angielska temi pieniędzmi rozrządziła. „

W Fleśindze wysadzony na powietrze został w czasie bombardowania magazyn prochowy.

Onegdaj mianowanemi zostali officerowie gwardyi Paryżkiej. Powiększcy części są to bogaci właściciele i bankierowie. Jenerałowie

Rey i Freinet, którzy nie byli dotąd czynnymi, udali się do wojska północnego.

Z Madrytu d. 14. Sierpnia.

Na przypadek, gdyby Venegas był się bardziej do Madrytu zbliżył, miała załoga rozkaz osadzić Buen Retiro jako twierdzę i o-
szańcowany oboz. Część dworu, publiczni urzędnicy i cywilne osoby Francuzkie udały się do zamku Ildefonso o 2 mile od Madrytu.

Dziś oczekujemy tu 5000 jeńców Angielskich. Wszystko co do zamku Ildefonso przewiezione zostało powraca tu nazad.

Król oczekiwany tu jest jutro z obozu dla obchodzenia uroczystości Napoleona.

Mnichy Madryckie daty wczasie ostatnich poruszeń wojskowych wielkie przyezyny do uciek. Mniemają, iż będą do pobliskich stolicy klasztorów przeniesionemi.

Dowoz żywności do stolicy doznał za zbliżeniem się wojska Venegas trudności; lecz po odpędzeniu go panuje znowu obfit. — Przybyłe na oswobodzenie stolicy korpusy, wynosiły około 30,000 ludzi.

Hrabia Lolson, rządcą zamku St. Cloud, który znajdował się przy obu wyprawach do Portugalii, odjechał do Francyi dla poratowania zdrowia. Senator Hrabia Valence, który dowodził Polakami w korpusie Jenerała Sebastiani udał się także do wód w Bareg.

Pomiędzy powstańcami Hiszpańskimi wszczęła się kłótnia: żalą się na swoich Jenerałów Cuesta, Venegas i Albubquerque.

Z Neapolu d. 5. Sierpnia.

Dla wytepienia zupełnie łotrow, których Anglicy z Sycylii na brzegi nasze wysadzili, stanowi wyrok Królewski, iż każdy kto deflowi zabitego lub żywego rabusia dostanie 25 dukatów srebrnych (200 zł. pol.) nagrody. Za głowę każdego herszta wyznaczono 500 dukatów. Kto rabusiowi da przytułek lub broń,

będzie równie jak rabus karany.

Z Amsterdamu d. 29. Sierpnia.

Wczorajsza gazeta dworska zawiera co następuje:

"Listy z głównej kwatery Marszałka Damonceau pod d. 24 b. m. o godzinie 11 w wieczor donoszą, iż przygotowania nieprzyjaciela każą się co chwila spodziewać ataku. Lecz wojska Xela Ponte-Corvo i Marszałka Damonceau znajdują się w gotowości do przyjęcia go należycie. Do tego czasu nie nie przedsięwzięto, oprócz kilku szwadronów wystrzałów do baterji, którą Francuzi założyli na dawnem miejscu twierdzy Henryka.,,

Dalej zawiera powyższa gazeta:

Względem poddania się Flesingi odbieramy następujące szczegóły: — "Poddanie się Flesingi mniej przypisać należy działaniom z strony lądu, iako raczej nieznośnemu ogniewi z 7 liniowych okrętów i wielu małych statków, które miało od strony morza bombardowały. Jeden Angielski bryg został zmiata natopiony. — Jenerał Otten znajdował się na czele wszystkich wycieczek. Wielkiej odparł nieprzyjaciela daleko ku Middelburgowi; lecz korpus jego był zastaby dla utrzymania się w uzyskanem miejscu. Jenerał ten sięgnął na siebie podziwienie tak nieprzyjaciół, iako też swoich żołnierzy. Rzeczony jenerał chwali bardzo Hollenderskich artylerzystów, którzy znajdowali się w Flesindre. Odeyscie tego jenerała sprawiło poruszający widok: starcy i młody, bogaty i ubogi wszyscy żegnali go ze łzami. Dziwili się nad tem Anglicy, a gdy wstąpił na szalupę, podał mu Lord Chatham rękę, mówiąc: "Witam Cię, waleczny Jenerale!,, — Jeden z officerów Hollenderskiej marynarki, dowodzący brygiem popisał się szczególnie przy obronie Weere. Gdy statek jego postrzelany zupełnie został od nieprzyja-

nie, potrafił przeprowadzić z niego dwa wielkie działa do miasta, uszykował je na batteryi i tak dobrze ogniem z nich kierował, iż zatopił ieden nieprzyjacielski kutter. „

Pisma Zelandyi umieszczają kapitulacyą względem Flesingi, która jest następującej treści:

Gdy JW. Jenerał dywizyi Monnet, komendant legii honorowej i naczelny dowódca w Flesindze, upoważnił P. Leveque, kapitana inżynierów Cesarzkich i P. Moutonnet, kapitana Cesarzkiej artyleryi dowodzących w tem mieście, do umowienia się względem warunków kapitulacyi, w celu oddania rzeczzonego miasta wojskom Króla Jmć W. Brytanii, i gdy JW. Jenerał porucznik Hrabia Chatham, kawaler orderu podwiązkowego, i Wiceadmiral Strachan, kawaler orderu kąpielnego, naczelny dowódca lądowej i morskiej siły przed Flesingą, upoważnili z swej strony P. Cockburn, kapitana okrętu Belle - Isle i dowódca Angielskiej floty, i P. Pułkownika Long, jenerała adjutanta, do układania się z powyższymi kommissarzami; zatem po wymianie pełnomocnictw ugodzili się na warunki następujące:

Art. 1. Załoga Flesingi będzie w niewoli wojennej. Wyciągnie z wszystkimi wojskowymi honorami z miasta i słoży broń za miastem. Będzie na słowo honoru do Francyi odesłana, iż przed ukończeniem roku od zawarcia niniejszej kapitulacyi nie będzie nosić oręża przeciw J. K. Mci W. Brytanii lub tego sprzymierzeńcom. Artykuł niniejszy rozciąga się i do officerów morskich znajdujących się w Flesindze. *Odpowiedź.* Wolno jest załodze wyciągnąć z sądaniami honorami. Złoży broń za miastem; ale uważana jest jako będąca w wojennej niewoli i będzie do Anglii odesłana. Officerowie morsey dzielić będą los z załogą.

2. Jenerałowie, officerowie sztabu, officero-

wie morsey i korpus, którzy należą do załogi, zatrzymają swój oręż, konie i rzeczy. Podofficerowie, żołnierze i służący zatrzymają swoje tornistry. — *Odpowiedź.* Zezwolono.

3. Chorzy i ranieni, którzy mogą być przewiezionemi, będą do Francyi odesłanemi; inni chorzy poleceniami są staranności i ludzkości Jenerałów i dowódców wojsk J. K. Mci W. Brytanii, żeby jak tylko będzie można odesłanemi do Francyi zostali. Pozostanie się dostateczna liczba chirurgów, którzy będą opatrywać chorych. Chirurgowie ci pobierać będą taki sam żołd, jak lekarze Angielscy. — *Odpowiedź.* Chorzy i ranieni uważanemi są jako jeńcy. Ci, którzy mogą być przewiezionemi, wleżą z załogą na okręty, inni zostaną pod dozorem Francuzkich lekarzy poki nie będą mogli być przewiezionemi. Lekarze pobierać będą żołd, jaki pospolicie daie się jeńcom ich stopnia; procz tego odbiorą wynagrodzenie za swoją okoliczność staranność, jaką im naczelny jenerał zechce wyznaczyć.

4. Nie noszący oręża, jako to podinspektoriowie rewiiow, wojskowi kommissarze, lekarze i urzędnicy różnych kancelaryj nie będą jako jeńcy uważanemi. Mogą rozrządzić swoją własnością i przewieźć ją do Francyi, podobnie jak wszystkie papiery służące do udowodnienia odbywanych przez nich obowiązków. Artykuł ten rozciąga się także do cywilnych urzędników, robotników w warsztatach, celników i płatników morskich. — *Odpowiedź.* Officerowie i inni urzędnicy w tym artykule wymienieni, urzędnicy wojska Francuzkiego jakiego bądź stopnia, którzy od roku 1807 nie są mieszkańcami Flesingi, będą do Anglii o-

destanemi i stosownie do układów między obiema rządami traktowanemi. Co się tyczy osób nie noszących oręż, szanowana będzie ich prywatna własność i zatrzymać mogą wszystkie papiery potrzebne do swego usprawiedliwienia. — Wszyscy Francuzi i inne osoby, którem wolno pozostać, muszą wykonać przysięgę na posłuszeństwo J. K. Mei W. Brytanii, iak tylko będą do tego wezwanemi. Muszą się stosować do ustaw i przepisów rządu Angielskiego.

5. Ponieważ względem chorych pozostałych w Middelburgu, iako też względem lekarzy i dozorców szpitalowych nie zaszła żadna omowa, zatem mają być uważanemi stosownie do 3 i 4go artykułu niniejszey kapitulacyi. — *Odpowiedź.* Zezwolono stosownie do danych odpowiedzi na 3ci i 4ty artykuł.

6. Własność mieszkańców będzie szanowana; wolno im będzie przewieźć się z prywatną własnością do Francyi i nie mają w tey mierze żadney doznawać przeszkody. Nie mają pociągani być do odpowiedzi, ani za swoje mniemania, ani za swoje posłepowanie w czasie oblężenia. — *Odpowiedź.* Własność wszystkich mieszkańców ma być szanowana; rozumie się jednak, iż wszelka żywność, która służyć może dla morskiej i lądowej siły, wzięta będzie w rekwizycyą, póki nie będzie dowiedzione, że jest prywatną własnością, ale i na ow czas ma być Angielskiemu rządowi wolno zatrzymać ją za słuszną zapłatą.

7. Przez Angielskich kommissarzy mają być kosztem ich rządu dostawione wozy i statki do przewiezienia z miasta chorych i rzeczy officerów do krain Francuzkiego. Rzeczy te nie mają być przetrzasane, ale wolno i bezpiecznie przewiezione. — *Odpow-*

wieź. Wszelkie koszty przewozu załogi Francuzkiej, chorych, bagażów, &c. do Anglii, mają być przez rząd Angielski zastąpione.

8. Jeżeliby zachodziło jakie nieporozumienie względem powyższych artykułów, tedy ma być na stronę załogi rozstrzygnięte. — *Odpowiedź.* Zezwolono.

Działo się w Flesindze d. 15 Sierpnia 1809. (Podp.) S. Cockburn, naczelnik J. K. Mei okrętu Belle-Isle i Angielskiej flotyli.

K. M. Long, pułkownik i Jeneraładjutant.

F. Moutonnet, kapitan artyleryi.

P. Leveque, kapitan dowodzący inżynierami.

Dodatkowe artykuły.

Art. 1. Podpisani kommissarze ugodzili się, iż artylerya, magazyny, wszystkie wojenne potrzeby, mapy i plany wszelkiego gatunku, pamiętniki i publiczna własność mają być oddane podług zrobionego z obu stron inwentarza.

2. Ugodzono się także, iż iak tylko nastąpi z obustronnych naczelnych jenerałów zatwierdzenie kapitulacyi, bramy miasta i służby zająć mają Angielskie woyska. Woyska Francuzkie opuścić mają miasto d. 17 w południe.

3. Nadto ugodzono się jeszcze, iż niniejsza kapitulacya zatwierdzona być ma od obustronnych jenerałów naczelnych, i zatwierdzenia dziś jeszcze o północy wymienione być mają u Francuzkich straży na drodze de Middelburga. W przeciwnym zaś razie niniejsza kapitulacya i zawieszenie broni uważane być mają iako niebyłe. (Tu następują podpisy i zatwierdzenia z obustronnych naczelników.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W E S R O D Ą D N I A 13. W R Z E Ś N I A 1809.

Dalszy ciąg ofiar na Lazarety.

WJP. Mierzejewski koszul nowych 6, bandaż sztuk 11, i szarpi łó ow 12.

JW. Dwernicka, Wiceprezesowa, szarpi funt. 2 łót. 24, komprellow funt 1 łót. 24.

Bezimienny zł. pol. 20 w bankocetlach.

Bezimiennie osoby ze składki ofiarowały koszul nowych 60.

WJP. Jan Komar zł. pol. 200 w bankocetlach, szarpi i bielizny starey funtów 5.

JP. Maryanna Zebrowska szarpi funt. 3 łót. 7,

JP. Kunegunda Cieplińska szarpi funt. 2.

JJPP. Emilia, Katarzyna i Barbara Oraszewskie szarpi i bielizny starey funt. 5 łót. 10 i prześcieradło stare 1.

JP. Jagielska szarpi i komprellow łót. 20.

JP. de Larche szarpi funt. 2 łót. 4 i bandaż sztuk 29.

JP. Łabuzińska szarpi łótów 10.

Bezimienna bielizny starey funtów 3.

Bezimienny zł. pol. 400 w bankocetlach i szarpi funtów 3 łót w 16.

JPanna Marya Szamotowna szarpi funt. 6 1/2.

JW. Hrabia Karopatnicki zł. pol. 1000 w bankocetlach.

JP. Teodor Piechocki bielizny starey funtów 2 łótów 12.

JP. Konatowski bielizny starey funt. 2 łót. 4.

Osoba bezimienna szarpi funt. 2 łót. 18.

JW. Jenerałowa Walewska szarpi funtów 5.

JPanna Magdalena Gawrońska bandaży zrobionych sztuk 5, szarpi funt. 2 łót. 6, komprellow łót. 12.

Kollegium JXX. Piłarow bielizny starey funt. 12, bandaży sztuk 19.

Obywatel bezimienny z Zawisły z starey Galicyi szarpi funt. 8, bandaży bódów 6 i płótna lnianego łokci 180.

Pleban bezimienny z starey Galicyi płótna łokci 25.

Osoba bezimienna szarpi łótów 22.

Pewna Dama szarpi fant 1 1/2, koszul nowych sztuk 72, prześcieradeł nowych Sztuk 48.

JPanna Mostalewska z siostrą szarpi funtów 5, komprellow funt 1.

W Krakowie d. 8go Września 1809 roku.

X. Skorkowski.

Franciszek Kostecki.

Z Wiednia d. 18. Sierpnia.

Cesarz Napoleon zamysła przedsięwzięcie

Państwo Kluczewsko dało szarpi funtów 12.

WJPani Ludwika Siemińska szarpi funt. 4.

mała podroń do zajętych przez woyska iego prowincyy Węgierskich, w celu obeyrzenia stanowisk stojących tam korpusow. Podroń ta dała powód do pogłoski, że będzie się wi-
dział z Cesarzem Austryackim w okolicach mia-
sta Raab, co jednak potrzebnie potwierdzenia.
Cesarz Napoleon zwiedzi zapewne także stano-
wiska korpusow swoich w Morawii i Sty-
ryi.

Podług najnowszych listow z Tryestu o-
puściła flota Angielska wody tamtejsze, nie
nie przedsięwzięszy. Dom kupiecki w Trye-
ście Platner przestał płacić

Armatne szalupy, które zbudowali Fran-
cuzy dla przeprawy przez Dunaj, stały d. 15
na kotwicach przy kanale Wiedeńskim na Du-
naju i dawały ognia. Były opatrzone żagla-
mi i wystawiały nowy widok dla mieszkańców
Wiednia. Piaskie flaki, na których przewo-
żona się jazda, stały pod brzegami i grała na nich
janczarska muzyka. Żołnierze popisywali się
pływaniem i odbierali nagrody.

Z Passawy d. 20. Sierpnia.

Przez cudowną czynność, z jaką od 4
miesięcy pracowano nad nowemi fortyfikacya-
mi naszego miasta, zbliżają się nakoniec do u-
pełnienia. Noszą one nazwiska Napoleona,
Maxymiliana Jozefa, Eckmühl, Abensberg,
&c.

Od Jeziora Bodńskiego d. 20. Sierpnia.

Miasto Bregenz, Feldkirch i Pludenz są
rozbrojone; lecz mieszkańcy Montafun, Adler-
berg, &c. podnieśli znowu sztandar buntu. D.
18 Sierpnia weszli rokosznicy Tyrolscy do
Füssen, poraziwszy wprzód mały oddział Wir-
temberskiego woyska, stojący przy Vils nie-
daleko Füssen.

— D. 23 — Gdy Xę Gdański udał się z
swoim korpusem do Salaburga i woyska Fran-
cuskie i Bawarskie opuściły północny Tyrol,

większa część Foralbergu dała się niefortun-
nie Tyrolczykom znowu do buntu. Roko-
szanie zajęli Feldkirch, ale od Bregenz odpar-
temi zostali.

D. 14 b. m. gdy Korpus Xcia Gdańskiego
walczył przez cały dzień pod Insprukiem z
rokoszami, spalona powiększay części zosta-
ła przedmieście Marienhilf. — Część Tyrolu za-
mieszkała się na długą Wandę. Miasto Lindau
fortyfikują.

Z Kempten d. 23. Sierpnia.

Jenerał Picard utrzymuje się ciągle w po-
wiatach Immenstadt i Sonthofen, gdzie miesz-
kańcy są rozbrojeni. Lecz woyska iego stawiają
codzienne utarczki z rokoszami na granicach
Tyrolu. Oczekujemy tu posłtka w woysku
Francuskim. — W tej właśnie chwili przyje-
chał tu Jenerał Beaumont z Lindau; mowią, że
jedzie na krótki czas do Monachium.

Z Antwerpii d. 24. Sierpnia.

Jenerał dywizyi Fauconnet, dotych cza-
sowy dowódca w mieście naszym, objął tym-
czasowo dowództwo nad 24tą dywizją na miej-
scu Jenerała Chamberlaca, który dowodzi w
woysku. — Jenerał Senator Colland mianowa-
ny został rządcą Antwerpii. Utworzono tu 10
kompanii narodowej gwardyi. Xę Ponte-
Corvo okazuje tu największą czynność i czę-
sto wyleżdza na uwaszania z walecznym Puł-
kownikiem Savret i innemi.

Angielska flotylla znajduje się odważy-
ko z działy wystrzały od linii naszych okrę-
tow, która składa się z smutnych łodzi, kor-
wet, &c. — Twierdza Lillo znajduje się w naj-
lepszym stanie obrony. Dowodzi tam officer
z gwardyi Cesarskiej. — Nad brzegami Skl-
dy zakładają ciągle baterye z działy 36 fun-
towych. — Miasto Lill jest także w stanie oblę-
żenia ogłoszone.

Do dnia dzisiejszego nie przypuścili ie-

szeze Anglicy żadnego ataku do naszych okolic, lubo go się od kilku dni spodziewamy. Z Francuzkiej strony czynią największe przygotowania dla przeszkodzenia nieprzyjacielowi do zbliżenia się do naszego miasta. Wczoraj zaczęto topić wielkie kupieckie okręty niedaleko Lillo, dla zatamowania Anglikom przeprawy, i podobny środek będzie dalej rozciągano.

Liczba woyska potęża się codziennie w naszych okolicach; dziś przybył tu 66ty liniowy regiment w nadzwyczaj krótkim czasie z Metz.

Z Bruxelli d. 27. Sierpnia.

Do dnia dzisiejszego nie ważnego nie zasła na Skaldzie, lubo od kilku dni spodziewano się ataku z strony Anglików. Z tamtej strony Lillo często z dnia zachodzi strzelanie między Angielskimi okrętami i brzegami Skaldy, które jednak dotąd bez żadnego było skutku.

Następujący rozkaz dzienny do woyska północnego ogłoszony tu został:

"Oznajmie się woysku, iż Anglicy mają zamiar wylądowania i razem gwałtem przebycia skaldy. Xzę Pontecorvo przekonany będąc o waleczności woysk morskich i lądowych, spodziewa się, iż połączone ich siły dostatecznymi będą do zniszczenia planów nieprzyjaciela. Korzysta razem z tej okazji dla

oświadczenia Wiceadmirałowi Missiessli, P. Prefektowi i całemu korpusowi marynarki zupełnego swojego ukontentowania za ich gorliwość, z jaką przykładali się do naprawienia i uzbrojenia szanów i batteryi. — W głównej kwaterze Antwerpii d. 22 Sierpnia 1809.

(Podp.) *Bernadotte, Marszałek państwa i Xzę Pontecorvo.*

Zgodno z oryginałem

*Naczelnik głównego sztabu
Rostollant.*

Z Bredy d. 27. Sierpnia.

W obozach Francuzkim i Hollenderskim oczekują codziennie z strony nieprzyjaciela ataku. Wczoraj słyszano od strony morza mocne strzelanie.

Z Dewenter d. 25 Sierpnia.

Wczoraj rano nadeszła tu wiadomość, że wieczorem przechodzić tedy będzie z Niemiec dywizya Jenerała Gratien, dla której przygotowano zaraz 500 wozów. Woyska wsiadą tu w wieczór i tej jeszcze nocy stanąć muszą na miejscu swiego przeznaczenia.

C B N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 11 i 12 Wrześ: 1809.

Korzesz Pszenicy	-	-	-	-	-	zł. pol.	40	d	46
— Zyta	-	-	-	-	-	—	34	—	38.
— Jęczmienia	-	-	-	-	-	—	30	—	34.
— Owsa	-	-	-	-	-	—	28	—	32
— Grochu	-	-	-	-	-	—	30	—	33.
— Faszy jaglanej	-	-	-	-	-	—	56	—	64

D O K U M E N T Y

Z Magistratu Stołecznego Miasta Krakowa naley szym do publiczney podać się wiadomości, iż na dniu 15 Września r. b. przed południem o godzinie 9tej na ratuszu tutejszym licytacya względem dostarczenia magistratowi potrzebnych Rekwizytów, to jest: dla potrzeby tutejszney kancelaryi, kancelaryynego papieru rysunkowego, pocztowego i do pakowania, oraz laku, ołówek i pior do pisania, podług złożyc się mających prob na czas trzech letniej cofliffyi przedsięwziętą będzie. — Więc ci, którzy sobie tego liwarowania kancelaryynych rekwizytów życzą, mają się na ponienionym dniu i godzinie w ratuszu, u Ekonomicznego Referenta zaydować, i w wadium się 150 ryń. zaspatrzyć, gdzie temu, który przy tej kondycyi się utrzyma, w gotowiznie, wyrównywalną zapłatą, owej od czasu do czasu liwerować się mającej ilości zapewniona zostanie.

W zatrudnieniu Wielmożnego Intendenta.

Krzyżanowski. V. P.

Z Magistratu Stołecznego Miasta Krakowa d. 25 Lipca 1809.

Morawski.

Kamienica na jedną familią wygodna, na S. Anney ulicy będąca pod Nrm 312, jest do sprzedania z meblami porządnymi. — Dom ten o jednym pięttrze narożny, obejmuje te dogodności, jakich obywatel do spokojnego życia potrzebuje. — Ma 4ry pokoje, garderobę i łaznię na górze. — Na dole kuchnia, szypka na zboże, izba dla ludzi służących i stajnia na 4 konie. — Mury tego domu bardzo grube, na których wygodnie drugie piętro stawiać można. Piwnic 3 i śień, w której karetą wygodnie stać może. — Właściciel tego domu ma chęć zamiany za wieś, ofiarując dopłacić do wsi gotowemi pieniędzmi; albo gdyby życzący sobie nabycia wspomnianego domu miał dobrą i hypotekę dostateczną, tedy tenże sam właściciel domu ofiaruje pożyczkę pieniędzy pod kondycyami, o które z nim umówić się można w każdym dniu z rana między 7ną i 8ną godziną w Krakowie w zwykłym pomieszczeniu kamienicy.

Konkurs do katedry wymowy i poezyi w Imperatorskim Uniwersytecie Wileńskim.

Uniwersytet Wileński szukać publicznego profesora wymowy i poezyi Polskiej, otwiera pole ubiegania się o tę katedrę Polakom obdarzonym potrzebną nauką i talentem. Prof. z Uniwersytetu ma mieszkanie i pensyą roczną rubli srebrnych 1500, z obowiązkiem dawania lekcyi 6 godzin w tygodniu. Jeżeli atoli kto z ubiegających się okaże wyższą biegłość i talent pisania znakomity, Uniwersytet ma pozwolenie od Ministra oświecenia publicznego zawrzeć z ubiegającym się osobną umowę i polecić go do wyższej pensyi.

Na wysledzenie potrzebnej do tego placu w ubiegających się zdolności, żąda Uniwersytet rozprawy o sztuce dobrego pisania w języku Polskim. Przez dobre zaś pisanie rozumie się nie tylko to, które jest wolne od błędów Grammatycznych i od wad czystości i własności języka przeciwnych, ale i jeszcze pisanie przyjemne dla ucha, porywające i przywiązujące uwagę. Autor rozprawy nie tak się ma rozszerzać nad prawidłami wymowy powszechnej, bo ta jest spólna wszystkim językom, ani nad odległymi źródłami piękności z teoryi wyzwolonych sztuk i kunsztów wyciągniętych, jako raczej nad przepisami szczerdnie mowie Polskiej właściwymi, które brać się mają z uwag nad językiem, nad obyczajami i skłonnościami ludu nim mówiącego: popierać je przykładami z dobrych pisarzy Polskich przytoczonymi, lub tylko wskazanymi. Swoiego więc celu nie chybi, jeżeli rzuci krótki rys historyi dobrych pisarzy Polskich w prozie i rymie, zastanawiając się z krytyką nad poprawami i odmianami jakie zaszły w każdym rodzaju mowy Polskiej od wieków Zygmunta aż do czasów naszych. Przyjęte będą chętnie dowody pięknego pisania w erszem, atoli Uniwersytet woli przedstawiać na wzorach dobrze prozą pisanych, mając pierwszawy rodzaj wymowy za rzadki i za nadto trudny, a drugi choć mniej świetny, ale rozleglejszy w użyciu. Sama rozprawa będzie służyła za próbę stylu dydaktycznego; do niej przyłącza autor lub własną dzieła, i jeżeli jakie w tej rzeczy wydał, lub wzory własnej roboty stylu historycznego i wyższego, którym się maluje i obudza moc i żywość namietności. Dla dopełnienia prawideł dobrego pisania mógłby jeszcze autor co powiedzieć o przepisach dobrego przekładania mowy cudzoziemskiej na oyczyznę, ale to nie podaje się za obowiązek.

Ze zaś w Profesorze publicznym nie tylko się wymaga nauka i talent, ale i jeszcze obyczaje przykładne czystości i szacunku nauki i jednolite, autor pisma, które osadzone będzie za najlepsze, gdyby nie był całę znany, winien będzie po przyjęciu swego pisma i po ogłoszonej wygranej, tę troskliwość Uniwersytetu przez poważne świadectwa zaspokoić.

Każda rozprawa do konkursu przystana, byż powinna zdaniem takim, czyli dewizą naznaczona; to zdanie powtórzone ma być na osobnym bilecie zpieczętowanym i do rozprawy przyłączonym, a w środku zamykającym imię, nazwisko i miejsce mieszkania autora. Adres zapisany byż ma do Rządu Uniwersytetu Wileńskiego, który na odebranie każdej rozprawy wyda kwit lub składającemu pismo, lub ten kwit pośle przez pocztę, dokąd kto żądać będzie. Spodziewa się Uniwersytet Wileński, że Polacy nauką i darem wymowy zaszczytzeni, ubiegając się zechcą o nauczycielswo w tej szkole, w której Skarga, Serbiewski i Naruszewicz pracowali na sławę swoją i narodu. Termin, do którego przyyymowane będą pisma konkursowe, naznacza się 30 Kwietnia 1810 roku V. S.

Dan na sesyi Akademickiej d. 15, Czerwca 1809 roku w Wile.

Szymon Malewski, Sekretarz.